

Sygn. akt VI Ka 207/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Protokolant: stażysta Julia Korożan

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu Krzysztofa Piwowarczyka

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2021 r. w Elblągu sprawy

G. C. (1) s. S. i K. ur. (...) w C.

oskarżonego o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Iławie

z dnia 20 listopada 2020 r. sygn. akt II K 853/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) obniża wymierzoną w pkt. I karę do 130 (stu trzydziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 20 (dwadzieścia) złotych,

b) uchyla rozstrzygnięcie z pkt. V o opłacie,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty za postępowanie odwoławcze, w tym 260zł opłaty za obie instancje.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 207/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Iławie z 20 listopada 2020r. w spr. II K 853/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**2.1. Ustalenie faktów**

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		G. C. (1)	oskarżony nie figuruje w kartotece KRK czyn z art. 178a§1kk	Informacja z KRK	k.114
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	Informacja z KRK	Informacja została udzielona przez organ do tego uprawniony, jej treść nie była kwestionowana przez

		strony, stąd dowód ten zasługuje na walor wiarygodności
--	--	---

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	obraza prawa materialnego -art. 178a§1kk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Warunkiem uznania pojazdu za mechaniczny jest to, że pojazd ten ma na stałe zamontowany silnik – a w warunkach rozpoznawanej sprawy była to łódź motorowa z silnikiem. Przy czym prowadzenie łodzi motorowej nawet bez włączonego na stałe silnika nie pozbawia tej łodzi przymiotu pojazdu mechanicznego. Sąd odwoławczy zgadza się też z poglądem z Komentarza do Kodeksu Karnego dot. art. 178a§1kk wyd. III pod red. V.Konarskiej, Wrzosek,		

publ. WKP 2020, że „Nie ma znaczenia, czy sprawca w chwili popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k. wykorzystuje siłę silnika. Ważne jest jedynie to, aby pojazd konstrukcyjnie był wyposażony w takie urządzenie. Wyłączony silnik nie pozbawia auta cech pojazdu mechanicznego (zob. wyrok SO w Tarnowie z 12.09.2002 r., II AKa 361/02, LEX nr 1713526). O tym, czy pojazd jest mechaniczny, czy też nie, decyduje to, czy jest wyposażony w urządzenie, które może wprawiać go w ruch, a nie czy prowadzący taki pojazd korzysta z tego urządzenia (postanowienie SN z 22.05.2018 r., V KK 156/18, LEX nr 2553394). Gdyby uznać, że jest inaczej, na podstawie art. 178a § 1 k.k. nie mógłby odpowiadać kierujący pojazdem holowanym. Tutaj jednak SN nie ma wątpliwości, że taki kierujący może być sprawcą przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. (zob. wyrok SN z 18.03.2003 r., III KKN 390/01, OSNKW 2003/5-6, poz. 56).” Ponadto należy zauważyć, że łódź motorowa nie stała przycumowana tylko znajdowała się w ruchu, płynęła, a oskarżony siedział za sterem, trzymał kierownicę i wykonywał nią delikatne ruchy (co wynika z zeznań G. A.), włączał i wyłączał silnik (o czym zeznali świadkowie G. A. (2) i Z. L. (1)) i zmierzał do manewru cumowania (co jednak było nieudolne, łódka dryfowała w kierunku innych łodzi, z uwagi na stan nietrzeźwości oskarżonego potrzebna była pomoc osób spoza łódki w przycumowaniu łódki do burty innej łodzi przy pomoście). Zaobserwowany przez świadków dryf łódki nie wynikał zaś z tego, że łódka nie posiadając własnego napędu biernie poddawała się siłom przyrody jak np. góra lodowa, tylko wynikał z zachowania się

<p>oskarżonego siedzącego za sterami (i nie można tu stosować analogii z sytuacjami, gdy ktoś pcha motocykl lub samochód z jednoczesnym sterowaniem kierownicą, bo osoby z przytoczonych przez skarżącego przykładów przebywały „poza” pojazdami a oskarżony był w pojeździe tj. łódce). G. C. siedząc na miejscu sternika (i miejsce w którym oskarżony się znajdował ma –wbrew stanowisku skarżącego- znaczenie), miał przecież realny kontakt z urządzeniami służącymi do kierowania łódką, łódka była w ruchu, bo się przemieszczała, stąd można było przyjąć, że w czasie czynu był on osobą prowadzącą łódź, która miała przymioty pojazdu mechanicznego. Dlatego oskarżony w ustalonych okolicznościach ocenianego czynu mógł odpowiadać za przestępstwo z art. 178a§1kk, a sąd I instancji stosując ten przepis nie uczynił tego z obrazą prawa materialnego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutu obrazu prawa materialnego</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>obrazy przepisu postępowania mającej wpływ na treść wyroku</p>	<p># zasadny</p>

	poprzez naruszenie art. 7 kpk a w konsekwencji błędne ustalenia faktyczne	# częściowo zasadny # niezasadny
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Wbrew zarzutowi obraży art. 7 kpk nie można było uwzględnić jako wiarygodnych wyjaśnień oskarżonego w części zakwestionowanej przez sąd I instancji. Chociaż G. C. przyznał, że siedział za sterami, to podawał, że to nieustalony drogi mężczyzna o imieniu (...) wpływał do kei w S. i odpychał się „dziobosem” od innych łodzi. Jednak te wyjaśnienia nie zostały potwierdzone zeznaniami naocznego świadka G. A. (oraz Z. L. (1)), który opisał, że to sternik-oskarżony włączał i wyłączał silnik, siedział za sterem, trzymał kierownicę i wykonywał nią delikatne ruchy, zaś drugi mężczyzna na łodzi trzymał bosak, ale nic nim nie robił a wręcz wyglądał na zagubionego i bez żadnej wiedzy żeglarskiej. Trzeba zaś przypomnieć, że G. A. będąc bosmanem przystani S. miał odpowiednią wiedzę i doświadczenie, by w oparciu o zaobserwowane zachowanie (...), taki wniosek wyprowadzić. Należy też zauważyć, że oskarżony w wyjaśnieniach sam zaznaczył, że po spożyciu alkoholu „urwał mu się film”, nie pamięta żeby łódź prowadził, ale jednocześnie podał – chociaż miał utracić świadomość-, że nie dotykał na łodzi niczego. Jednak uwzględniając wysoki stan nietrzeźwości oskarżonego tj. 1,16 mg/l (co stanowi równowartość ponad 2 promili) to już z powodu znacznego upojenia trudno przyjmować by pewne okoliczności</p>		

mógł on dobrze pamiętać (np. że nie dotykał niczego, że to (...) wpływał do kei odpychając się bosakiem od innych łodzi) a inne nie (czy ktoś do łódki przy płynął), tym bardziej, że pamiętał akurat te okoliczności które miały wykazać, że to nie on decydował o kierunku ruchu łódki. Dlatego należało, ustalając stan faktyczny, oprzeć się na zeznaniach naocznych i trzeźwych świadków a nie uznawać wyjaśnienia oskarżonego w zakresie zaprzeczającym by prowadził on łódź za wiarygodne, tym bardziej, że nie wykazano by świadkowie (osoby obce dla G. C.) mieli powody by kłamliwie pomawiać oskarżonego, a ich relacje dot. zachowania (...) wyraźnie przeczą wyjaśnieniom oskarżonego.

Analizując wyjaśnienia oskarżonego należy stwierdzić, że starał się w nich przedstawić jako osoba tylko siedząca za sterem i to w ostatnim odcinku drogi, gdy łódź miał wcześniej prowadzić nieznany mu (...), gdy tymczasem G. A. oceniając zachowanie (...) przy kei uznał je za świadczące o braku u (...) wiedzy żeglarskiej skoro opisywany mężczyzna nie potrafił nawet rozłożyć bosaka i go użyć. A w świetle tego jak bosman przystani S. ocenił umiejętności żeglarskie (...) można było uznać, że tylko oskarżony mógł prowadzić ww łódź a nie nieudolnie zachowujący się na łodzi (...). Sąd I instancji oceniając wiarygodność wyjaśnień oskarżonego wskazał dlaczego nie można było dać wiary zapewnieniom oskarżonego, że to (...) prowadził łódź i z oceną tą, jako właściwą w świetle dyrektyw z art. 7 kpk, należy się zgodzić. Faktycznie trudno w świetle logiki i doświadczenia życiowego przyjąć by nieznajomy który chciał wyczyścić toaletę to

jednocześnie chciał też popłynąć do S. i potrafiąc sterować łodzią motorową to poprowadził łódź w czasie, gdy oskarżony spożywał alkohol. Tym bardziej, że oskarżony podał w danych osobowych, że łódź ma wartość 150 tys. zł a wobec tego trudno też w świetle doświadczenia życiowego przyjąć by miał prowadzenie takiej wartościowej łodzi beztrudno przekazać – jak to wyjaśnił na znacznym przecięż odcinku toru wodnego od I. do S. -w ręce osoby nieznajomej, których umiejętności żeglarskich nie znał. A wobec tego argumenty użyte w apelacji by wykazać, że jednak twierdzenia o prowadzeniu łodzi tylko przez (...) zawarte w wyjaśnieniach oskarżonego są wiarygodne, nie mogły zostać w świetle logiki i doświadczenia życiowego - uwzględnione. Nawet bowiem sugestia z apelacji, że może (...) jednak spożył alkohol, bo szybko oddalił się z miejsca zdarzenia, nie została potwierdzona przez samego oskarżonego, który podał wyraźnie, że spożywania alkoholu przez mężczyznę o imieniu (...) nie widział. Natomiast szybkie oddalenie się z miejsca zdarzenia przez (...) równie dobrze może świadczyć o tym, że nie chciał on być świadkiem w sprawie i jeździć na przesłuchania do prokuratury czy sądu, gdy miał świadomość znacznego upojenia prowadzącego łódź motorową i tego, że zostało to zauważone przez świadków.

Ponadto należy zauważyć, że w pierwszych wyjaśnieniach oskarżony nie mówił o tym by silnik w łodzi był zepsuty, przy czym podał też wówczas, że łódź przepłynęła z przystani S. w I. do S., a z pewnością oskarżony i (...) nie mogliby płynąć w dniu 03.08.2019r.

łodzią na tak długiej trasie (około 20 km toru wodnego) bez włączonego i sprawnego silnika. Łódź nie mogła więc tylko dryfując, z popsutym silnikiem, przepłynąć tego dnia z I. do S.. Natomiast dopiero na rozprawie oskarżony podał nową okoliczność, że silnik w łodzi był zepsuty. Stąd taka nowa okoliczność z wyjaśnień z rozprawy, wobec tego że oskarżony przyплыł ta łodzią w dniu 03.08.2019r. z I. do S., nie mogła być uznana za wiarygodną.

Dlatego przy ocenie wyjaśnień oskarżonego nie doszło do obrazy art. 7 kpk. Natomiast materiał dowodowy w zakresie słusznie uznanym przez sąd I instancji za wiarygodny dawał podstawy do przyjęcia, że to oskarżony prowadził łódź motorową, wprowiwszy się w znaczny stan nietrzeźwości, stąd działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim.

Wniosek

o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutu obrazy prawa procesowego i błędu w ustaleniach faktycznych

Lp.

Zarzut

3.

rażącej niewspółmierności kary oraz środka karnego

zasadny

		# częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>W zakresie tego zarzutu co do kary zasadniczej to zaszyły podstawy do złagodzenia ilości stawek dziennych grzywny. Faktycznie wymierzona kara 250 stawek dziennych grzywny razi surowością. Co prawda wyrok nakazowy wydany w tej sprawie nie wiąże sądu na etapie wydawania kolejnego wyroku, ale faktycznie dysproporcja wymierzonych w poszczególnych wyrokach kar grzywny jest widoczna, gdy w wyroku nakazowym orzeczono 1.000zł (50 stawek po 20 zł) a w wyroku zaskarżonym 5.000zł (250 stawek po 20zł). Nie można zaś tracić z pola widzenia tego, że oskarżony jest przecież obecnie osobą niekaraną, a za przypisany mu czyn zakwalifikowany z art. 178a§1kk można było wymierzyć mu karę grzywny od 10 do 540 stawek dziennych (art. 33§1kk), stąd wymierzenie grzywny w wysokości prawie połowy maksymalnej ilości stawek razi surowością. Przy czym wysoki strony wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego w czasie czynu, gdy granica tego stanu, zgodnie z art. 115§16 kk, zachodzi przy przekroczeniu zawartości alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza powyżej 0,25 mg, a u oskarżonego po zatrzymaniu go badaniami stwierdzono ponad 4-krotnie przekroczenie tej granicy tj. 1,16 mg/l, 1,14 mg/l i 1,12 mg/l w wydychanym powietrzu, powoduje, że wymiar orzeczonych stawek dziennych nie może też</p>		

oscylować w granicy minimalnej ilości stawek dziennych wynikającej z treści przepisu art. 33§1kk (a taką ilość stawek przyjęto w wyroku nakazowym), a wręcz nakazuje orzec ilość stawek dziennych znacznie powyżej tej granicy. Nie można też pominąć i tego, że stan zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu wodnym spowodowany tym, że łódkę prowadził nietrzeźwy sternik tj. oskarżony, był bardzo wysoki. Bowiem w okolicznościach tego czynu, to gdyby nie interwencja bosmana przystani i Z. L., to mogło dojść do uszkodzenia i łodzi oskarżonego i innych łodzi przycumowanych przy pomostach. A w świetle tego, to należało dokonać korekty kary grzywny co do ilości stawek dziennych poprzez ich obniżenie do poziomu 130 stawek dziennych, przy uwzględnieniu wszystkich ww wymienionych okoliczności i celów jakie kara ma odnieść tak wobec sprawcy jak i członków społeczeństwa, a nie tylko przy uwzględnieniu podnoszonej przez autora apelacji niekaralności oskarżonego. Natomiast wysokość stawki dziennej ustalonej na 20zł, z uwagi na to, że była ona nieznacznie wyższa od minimalnej jej wysokości wynikającej z art. 33§3kk, to nie podlega zmianie.

Ponadto opisane wyżej okoliczności, w tym znaczny stan nietrzeźwości oskarżonego, to wskazują na wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, co powoduje, że nie było podstaw do postulowanego w apelacji warunkowego umorzenia postępowania

Natomiast znaczna nietrzeźwość oskarżonego, to, że stwierdzono u G. C. ponad 4-krotnie przekroczenie granicy tego stanu określonej w art. 115§16 kk, to wskazuje na potrzebę

<p>usunięcia oskarżonego na dłuższy czas z udziału w ruchu wodnym w charakterze osoby prowadzącej w tym ruchu pojazdy mechaniczne. Trzeba też zauważyć, że zakaz dla sprawców prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości orzeka się na okres nie krótszy niż 3 lata. A wobec tego zakaz taki orzeczony na okres niewiele wyższy, bo 4 lat, z uwagi na wysoki stan nietrzeźwości oskarżonego, z pewnością nie może być uznany za taki, którego nie można było orzec w realiach rozpoznawanego zdarzenia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z oczywistego powodu zarzut rażąco surowej kary nie może spowodować postulowanej zmiany wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu. Natomiast można było zmienić wyrok, ale poprzez złagodzenie wymierzonej kary zasadniczej z przyczyn podanych w powodach uznania zarzutu rażąco surowej kary za zasadny. Nie było zaś powodu by zmieniać wyrok w zakresie rozstrzygnięcia z pkt. II dot. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu wodnym na okres 4 lat.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>co do zasady czyn przypisany oskarżonemu w pkt. I zakwalifikowany z art. 178a§1kk, zakaz prowadzenia pojazdów z pkt. II, świadczenie pieniężne z pkt. III, zaliczenie okresu zatrzymania na poczet kary grzywny z pkt. IV, zasądzenie od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych z pkt. V</p>	
<p>Zwiążle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutów obrazy prawa materialnego, procesowego i błędu w ustaleniach faktycznych oraz rażąco surowego okresu zakazu prowadzenia pojazdów</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>korekta kary grzywny z pkt. I i obniżenie jej do 130 stawek dziennych grzywny po 20zł, a w konsekwencji uchylenie rozstrzygnięcia z pkt. V o opłacie</p>	
<p>Zwiążle o powodach zmiany</p>	
<p>Z przyczyn dla których uwzględniono zarzut rażąco surowej kary grzywny</p>	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Pkt. III	apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała co do większości zarzutów na uwzględnienie, stąd zachodziły podstawy z art. 636§1kpk do obciążenia oskarżonego kosztami za postępowanie odwoławcze, w tym jedną „nową” opłatą za obie instancje w sytuacji, gdy sąd odwoławczy dokonał korekty wymierzonej oskarżonemu kary grzywny (art. 3ust. 1 i art.10 ustawy z 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych)

7. PODPIS